

tighed, navnlig hvor det er Udlændige, som under et midlertidigt Ophold her i Landet begaa en eller anden Politiforseelse og vedtage en Bøde derfor. Hvis man skal skrive ind efter Afsoningsordre, gaar der altid nogle Dage, og naar man faar Afsoningsordren, er Malefikanten naturligvis over alle Bjerge. Jeg tror derfor, at man ikke kunde indvende noget imod at give Politimestrene uden for København en Myndighed i disse Smaasager. Paa den anden Side skal jeg erkende, det ligger noget uden for Lovforslagets Ramme, og jeg har derfor ikke stillet noget Ændringsforslag. Men jeg skal dog henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke vil tage Spørgsmaalet under Overvejelse; det kunde maaske ogsaa ordnes administrativt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovforslagets Udvidelse til Jurisdiktioner uden for København kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, den ærede Ordfører har fremsat, og de, som ere fremkomne i Betænkningen. Jeg skal tilføje, at naar jeg ikke har stillet Ændringsforslag her, er Grunden den, at det mulig kunde berygtes, at et saadant Forslag vilde berede Vanskeligheder for Gennemførelsen af Ordningen for Københavns Vedkommende, og det vilde jeg ikke være med til. Med disse faa Bemærkninger skal ogsaa jeg som Mindretal tillade mig at anbefale de foreslaaede Ændringer til det høje Tings Velvilje.

Oct. Hansen: Jeg skal tillade mig noget nærmere at dvæle ved de Forskelligheder, der findes mellem Lovforslaget, saaledes som det vil være efter Vedtagelsen af de Ændringer, som Udvalget har foreslaaet, og saaledes, som det forelaa fra Regeringens Side. Den meget ærede Ordfører har baade i Betænkningen og i Dag i sit Foredrag erklæret, at de stillede Ændringer ere lidet indgribende, og det høje Ting kunde derfor faa den Forestilling, at Forslaget efter Vedtagelsen af dem er det samme i Virkeligheden som det, Regeringen foreslog. Jeg tror, at den meget ærede Ordfører har været alt for beskeden i saa Henseende; for i alt Fald for mig staaar det saa, at Lovforslaget med de Ændringer, som vi foreslaa, vil være noget væsentlig forskelligt fra, hvad der oprindeligt blev foreslaaet.

Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at vi alle have været enige om, at det ikke maatte kaldes et Bødepaalæg. Der bliver ikke af Politidirektøren truffet nogen Resolution, end mindre fældet

nogen Dom, han foretager blot en Henvendelse til paagældende, tilsigtede, om denne i Mindelighed vil afgøre Sagen. Det, vi foreslaa, er med andre Ord, at der skal rettes et Forligstilbud fra Paatalemyndighedens Side, det stilles til den sigtede for om muligt at undgaa en fuldstændig ørkesløs og meningsløs Proces. Det har altsaa sin Analogi i, hvad der gælder i civile Sager her i Landet, som i Reglen skulle begynde med en Forligsprøve, en Institution, som vi altid have været stolte af, og som vistnok i mange Tilfælde har forhindret unødige Processer. Der er med andre Ord i den Virksomhed, man paalægger Politidirektøren, ikke Spor af noget judicielt; der er ikke noget, der strejfer ind paa Dommergerningen. Man bliver fuldstændig inden for det Omraade, som naturlig paa hviler ham som Paatalemyndighed i København i disse Sager. Nu have vi været saa heldige at kunne give dette Institut et godt, prægnant Navn, som ikke kan forveksles. Vi have i Norge fundet Ordet „Forelæg“, som vi have adopteret og foreslaa Tinget at indsætte i Loven. Det er et Ord, som kendes i det gamle Lovsprog, og som er dannet fuldstændig efter alle danske Analogier i lignende Tilfælde. Man taler jo om at „anlægge“, og dertil har man Ordet „Anlæg“; man har Verbet „tillægge“ og dertil Hovedordet „Tillæg“ o. s. v. Det, her sker, er, som den ærede Ordfører meget rigtig bemærkede, at man forelægger sigtede noget, og det, man forelægger ham, kan man derfor med et kort Udtryk betegne som „Forelæg“. Hvis man ikke tager dette Ord, vil man blive nødt enten til at tage til ganske vage Ord, som betegner meget andet end det, det her kommer an paa at betegne, eller ogsaa maa man komme ind paa Omskrivninger, som vilde medføre et unødvendigt Spild af Ord. Jeg antager, at denne Forelægsinstitution vil faa megen praktisk Betydning her i København, og at der vil blive Tusinder af Tilfælde, hvor der skal gives et saadant Forelæg. Jeg beder de Herrer betænke, hvilket Spild af Tid og Ord det vilde medføre, naar man hver Gang, i Stedet for at bruge Ordet Forelæg, skulde bruge Udtryk svarende til det, der efter Udvalgets Forslag skal staa i Titlen til denne Lov: Offentlige Politisagers Afgørelse igennem Vedtagelse for Politivirigheden i København. Jeg vilde være mest stemt for ogsaa at bruge Ordet Forelæg i Titlen, blandt andet, fordi de Udtryk, der findes i Forslaget til Titlen ikke ere ganske korrekte. Det er ikke offentlige Politisager, der skulle